

RECORDS

Res és etern,
Miro el cel i et trobo en un núvol.
Bufa l'aire, t'esvaeixes.

Penso en tu,
I en un instant tornes aquí.

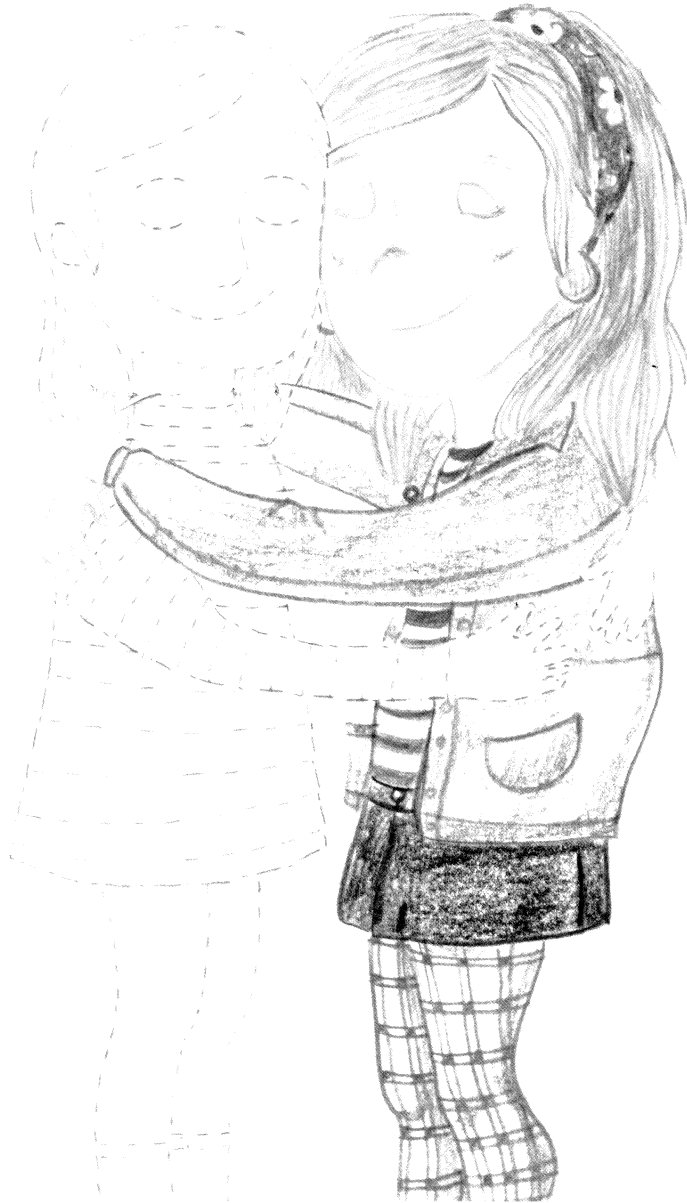
Recordo aquells dies grisos,
Aquelles tardes difícils.
L'esperança de què tot sortís bé.

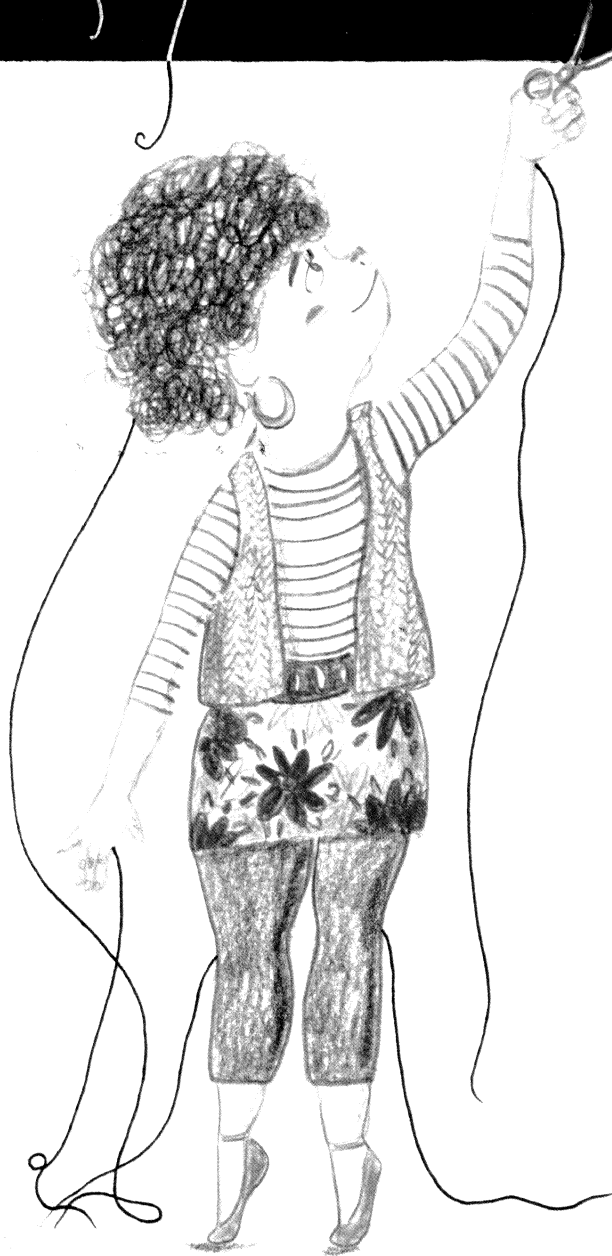
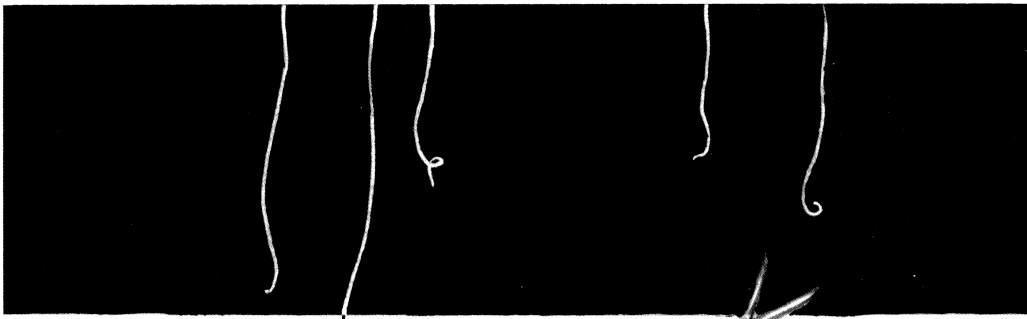
Aquells alegres moments,
En els que res ens podia fer parar de riure.

Qui s'hauria imaginat,
Que dies després ja no hi series.

Sembla que tot allò va acabar,
Però el teu record mut,
Segueix present a la nostra ment.

Potser d'això es tracta tot,
De poder sentir-te,
Encara que ja no estiguis aquí,
Encara que ja no estiguis amb mi.

VIDA REAL

I si tot això és una farsa?
I si jo no sóc qui sóc?
I si no som res?
Només uns titelles?
L'entreteniment d'algú?

I si no venim d'on creiem?
I si sempre hem estat vivint una mentida?
I si hi ha un altre món més enllà?

I nosaltres aquí,
sense saber res,
pensant que som els únics, tan incrèduls.

I si algun dia,
quan tanquem els ulls,
ens veiem en un altre món
on ja no som titelles,
sinó els fills que les gestionen.

A on només estirant una mica
podem controlar el nostre destí:

Simplement deixant anar uns fils i ser, a la fi, lliures.

Lucía Cuenca